

08/05/2024

Φθιώτιδος Συμεών: «Ας γευτούμε και εμείς το ευλογημένο μάννα της Αναστάσεως»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην ιστορική Ιερά Μονή Παναγίας Δαμάστας και στο παραθαλάσσιο Θεολόγο Λοκρίδος ιερούργησε σήμερα Τρίτη της Διακαινησίμου 7 Μαΐου 2024 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Το πρωί, ο κ. Συμεών τέλεσε την Αναστάσιμη Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου στο νεόδμητο Ιερό Επισκοπείο της Μονής, εκ του οποίου ασκείται η επισκοπική διακονία του **Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών** στο ιστορικό τρίγωνο Γοργοπόταμος – Θερμοπύλες – Αλαμάννα, παρουσία της Οσιολογιωτάτης Αγίας Καθηγουμένης της Μονής Γερόντισσας Ιωάννας και της Ιεράς Αδελφότητας, πατέρων της Ιεράς Μητροπόλεως και πλήθους πιστών.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Χάρη στην Ανάσταση του Χριστού ζούμε την αιωνιότητα μέσα στην ταλαιπωρία αυτού του βίου, μέσα στα προβλήματα της ζωής, μέσα στις δυσκολίες της ζωής, γι' αυτό και με την Ανάσταση του Χριστού ανακαινίζεται πρώτον το Άγιο Βάπτισμα μας, συγχρόνως όμως, εκτός από την βάπτιση και αναβάπτιση την προσωπική των φυσικών προσώπων, είναι και μια επέτειος της βαπτίσεως του Ιερού Ναού, των Εγκαινίων των Ναών μας γι' αυτό και κατά την παράδοση της Εκκλησίας μας τούτες τις ημέρες τόσο οι ιερείς στις ενορίες, στις πόλεις όσο και στα χωριά μας αλλά και στα μοναστήρια, κάθε μέρα αν είναι δυνατόν, λειτουργούν αυτή την εβδομάδα τα παρεκκλήσια τα εξωκκλήσια μικρούς ή μεγάλους Ναούς ώστε όλοι να ανανεωθούν, να ανακαινιστούν, να αναβαπτιστούν μέσα στη χαρά και στο φως της Αναστάσεως.

Έτσι λοιπόν μέσα σε αυτό το κλίμα επιλέξαμε αυτή τη Διακαινήσιμο Εβδομάδα να λειτουργήσουμε και στον ιερό ναό του Αγίου Δημητρίου εδώ στην Ιερά Μονή της Παναγίας μας της Δαμάστας και μάλιστα κατά αγαθή συγκυρία στο παρεκκλήσιο του εν Ιερά Μονή ταύτη κειμένου αυτού νεόδμητου Ιερού Επισκοπείου, από το οποίο ασκούμε την ποιμαντική μας διακονία στο παρακείμενο ιστορικό τρίγωνο της επαρχίας μας.

Να ευχηθούμε ο Άγιος Δημήτριος, ο οποίος ως Μεγαλομάρτυρας σε πολύ δύσκολα χρόνια, στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες κήρυξε την Ανάσταση, όχι σε έναν κόσμο δεδομένο και σε έναν κόσμο ελευθερίας όπως εμείς σήμερα, όπου δεν έχουμε καμία δυσκολία να βροντοφωνάξουμε και να χαιρετίσουμε και να πούμε «Χριστός Ανέστη» και να απαντήσουμε «Αληθώς Ανέστη», αλλά στην εποχή του Αγίου Δημητρίου και μάλιστα από έναν στρατιωτικό, από έναν, ο οποίος ήταν μέσα στη ρωμαϊκή αυτοκρατορία ήταν αδιανόητο να ψελλίσει όχι το Ανέστη ούτε καν το Χριστός, πολλώ δε μάλλον το «Χριστός Ανέστη»! Δεν είναι τυχαίο, αν δούμε όλη την παράδοση των Μαρτύρων της Εκκλησίας μας μέχρι τους τελευταίους Νεομάρτυρες, για να θυμηθούμε τους Νεομάρτυρες της Τουρκοκρατίας, οι οποίοι ακόμα και αν είχαν περάσει από την περιπέτεια του γενιτσαρισμού, την οποία εφάρμοσε η οθωμανική αυτοκρατορία, παρά ταύτα δεν έχασαν τη Χάρη του Αγίου Βαπτίσματος και οι περισσότεροι μαρτύρησαν ψέλνοντας την ώρα της θυσίας τους

το «Χριστός Ανέστη». Όχι μόνο κράτησαν τη μαρτυρία του Χριστού και της Αναστάσεως, αλλά ανέστησαν το Γένος από τη δουλεία τόσων αιώνων και η Ανάσταση ήταν αυτή που κράτησε όρθιο το Γένος, η ελπίδα της Αναστάσεως. Ζώντας το Γένος ένα Γολγοθά αιώνων προσδοκούσε Ανάσταση και ήρθε η Ανάσταση και η παλιγγενεσία και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και για τα συλλογικά μας βιώματα και για τα προσωπικά μας βιώματα».

Το απόγευμα ο κ. Συμεών τέλεσε τον Αναστάσιμο Αρχιερατικό Εσπερινό στον **Πανηγυρίζοντα Ναό του Ευαγγελιστού Ιωάννου στο Θεολόγο Λοκρίδος**, συνοδευόμενος από τον πολίο γέροντα π. Δαμασκηνό και πλαισιούμενος από τον Αρχιερατικό Επίτροπο Αταλάντης και Διευθυντή του Κέντρου Εκκλησιαστικής Διακονίας, του Ιερού Επισκοπείου Ταλαντίου και Λοκρίδος, Αρχιμ. π. Δημήτριο Ζελιαναίο, τον Αρχιερατικό Επίτροπο Οπουντίων και Μαλεσίνης Πρωτ. π. Αθανάσιο Λατσούδη, τον Προϊστάμενο του Ναού Αρχιμ. π. Χρυσόστομο Κόκαλο, πατέρες της ευρύτερης περιοχής και πλήθους πιστών από τον Θεολόγο, αλλά και πολλούς επισκέπτες.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών σημείωσε:

«Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Έφεσο ευρισκόμενος κάλεσε τους μαθητές του και μπήκε ο ίδιος μέσα στον τάφο, τον οποίον είχε δημιουργήσει και εκεί κοιμήθηκε ειρηνικά και οσιακά και πέταξε για τον ουρανό για να βρεθεί εκεί μαζί με την Παναγία, να βρεθεί μαζί με τον Χριστό, να βρεθεί μαζί με τους Προφήτες τους δικαίους της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης και από αυτόν εκεί τον τόπο τον ευλογημένο ανέβλυσε σκόνη, σκόνη όμως όχι αφρικανική σαν αυτή που μας έπληξε πρόσφατα, όχι σκόνη βλαβερά, όχι σκόνη μολυσματική, αλλά σκόνη η οποία ήταν ευωδία πνευματική, ήταν ένα δώρο του Αγίου Πνεύματος για την εμπειρία της Εκκλησίας και η εμπειρία της Εκκλησίας είναι η εμπειρία του λαού του Θεού, ο οποίος λαός του Θεού καταθέτει τη μαρτυρία του όπως και ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος «ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑώρακαμεν, ὃ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἑψηλάφησαν» ὅ,τι εἶδε, ὅ,τι ἄκουσε, ὅ,τι μύρισε με τις αισθήσεις του τις πνευματικές αλλά και σωματικές, αυτό ο λαός του Θεού το καταθέτει, γι' αυτό και ονόμασε αυτή τη σκόνη «ευλογημένο μάννα» συνδέοντας το με το μάννα που έθρεψε τους Εβραίους «εν τη ερήμῳ»,

Αυτή η δύναμη είναι η παρηγοριά και η βεβαιότητα, παρηγοριά και παραμυθία για τα προβλήματα της ζωής, τα οποία είναι πάρα πολλά και έχουμε ανάγκη και αισθητών σημείων για να παρηγορηθούμε και να ενισχυθούμε. Άλλωστε εμείς εδώ στην περιοχή μας έχουμε ένα ορατότατο σημείο παρηγορίας που μας χάρισε ο Χριστός τα τελευταία χρόνια: το Άφθαρτο Σκήνωμα του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, μία πολύ αισθητή και ζωντανή παρηγοριά, αλλά και πολλές άλλες τέτοιες παρηγοριές μας προσφέρονται. Συγχρόνως όμως εκτός από την παραμυθία, αυτή η σκόνη, αυτό το ευλογημένο μάννα, γι' αυτό και το γιορτάζει η

Εκκλησία τόσους αιώνες τώρα, ήταν και μία μαρτυρία πνευματική του γεγονότος της Αναστάσεως. Ήταν η αύρα της Ανάστασης, ήταν το άρωμα της Ανάστασης, όπως ανέβλυσε από τον τάφο του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, γιατί ακριβώς ακόμη και από τα μνήματα, ακόμη από τα κενοτάφια των Αγίων και των Μαρτύρων αποπνέει και αναβλύζει Ανάσταση, αναβλύζει ζωή, αναβλύζει ελπίδα αναβλύζει προσδοκία Αναστάσεως.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος πριν κλείσει τα μάτια του ειρηνικά μία φράση, μονάχα μία φράση απηύθυνε στους μαθητές του και την οποία απευθύνει και σε μας: «Αγαπάτε αλλήλους» και όταν τον ρώτησαν αν δεν έχετε να μας πείτε κάτι άλλο, δεν έχεις κάποια άλλη παρακαταθήκη να μας πεις, είπε ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος:

«Εάν αγαπάτε αλλήλους έχετε τα πάντα. Έχετε όλο το Ευαγγέλιο στη ζωή σας, έχετε όλη την αλήθεια και είστε υιοί και παιδιά και θυγατέρες της Αναστάσεως».

Αυτή λοιπόν τη φράση να κρατήσουμε μέσα στην καρδιά μας, αυτή την πρόσκληση και αυτή την πρόκληση να αγαπάμε αλλήλους και όταν αγαπάμε αλλήλους ναι, τότε ακόμα και η σκόνη που σηκώνεται στο πέρασμά μας θα είναι «Ευλογημένο μάννα», θα είναι άρωμα, θα είναι αύρα, θα είναι ελπίδα Αναστάσεως. Ακόμα και η σκιά μας θα παρηγορεί, θα στηρίζει και θα χαριτώνει. Ακόμα και ένα νεύμα μας, ακόμη και το πέρασμά μας από ένα σημείο και από έναν τόπο. Ας γευτούμε και εμείς το ευλογημένο μάννα της Αναστάσεως δια πρεσβειών του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου».

Ακολούθησε **πάνδημη Ιερά Λιτανεία της Εικόνας του Αγίου Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου** στους γραφικούς δρόμους του παραθαλάσσιου Θεολόγου, προπορευομένης της Δημοτικής Φιλαρμονικής του Δήμου Λοκρών.

Στις Ιερές Ακολουθίες, οι οποίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm), έψαλλαν πολλοί ιεροψάλτες, απόφοιτοι και μαθητές του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

[Δείτε ΕΔΩ φωτογραφίες](#)